

Jana Vernarčík

Cesta na zastávku

Pozeráš cez príliv.
Ešte aj rozmazaní
sa všetci zdajú šťastní.
A ty, nezapadáš,
ani do svojich predstáv.
Panáci zo zelených semaforov
tlačia v topánkach.
Na konci Ramadanu
zažijú aj zvratky,
lebo detskej posádke na linke 73
je zle na viac krát.
A ty, ani len brvou nemykneš
aby si nebol za rasistu.
Ulice sú plné,
autobusy sú plné
integrovaných Ježišov a samovravcov.
Ešte aj po stej zástavke
sa ostatní tvária, že všetko je OK.
A ty, ani len brvou nemykneš
aby si nebol za poľskú háved'.

Z denníka (v nespavosti)

Včera som ťa vyzerala
z okna. Tucet holubov
v privaloch trepotajúcich krídel
pripomínal túžbu, nevysloviteľnú.
Ich let bol dokonalé oslobodenie.
Spíš... Srdce mi búši, vrane.

Bez názvu

Prichýlila si sa
k sebe. Tu prenocuješ,
lámaným snom sa
dorozumievaš s vedomím,
ktoré má veľa tvárí.
Ráno prekízneš do
niektorej z nich,
ako mačka
popod otvorené okno -
zastaví, no ide ďalej
za lákavejším.

Ustatá

som tulákom
vo vlastnej mysli
aj slová
majú
príbytky
a sny
sa zotavujú
prosím a dostanem,
hľadám a nájdem,
klopem a otvorí mi
neskoro

Email: info@pplitklub.sk, web: <https://www.pplitklub.sk>

Všetky práva vyhradené. Akúkoľvek časť textu nie je možné použiť alebo akýmkoľvek spôsobom ďalej šíriť bez písomného súhlasu autora.